

Magozwe

Magozwe

- Lesley Koyi
- Wiehan de Jager
- Leyla Tekül
- Turkish / French
- Level 5

Kalabalık bir şehir olan Nairobi’de, sıcak bir yuvası olmayan bir grup evsiz çocuk yaşıyormuş. Her gün onlar için yeni ve bilinmeyen bir macera gibiymiş. Bir sabah soğuk kaldırımlarda uyduktan sonra yere serdikleri hasırları topluyorlarmış. Soğuğa dayanabilmek için çöplerle ateş yakmışlar. Grubun içinde Magozwe diye bir çocuk da varmış. İçlerinde en genci oymuş.

...

Dans la ville animée de Nairobi, loin d’un climat familiale attentif et aimant, vivaient un groupe de jeunes sans-abris. Ils vivaient au jour le jour. Un matin, les garçons remballaient leurs matelas après avoir dormis sur le trottoir tout froid. Pour braver le froid, ils avaient fait un feu à l’aide de détritrus. Parmi ces jeunes garçons se trouvait Magozwe. C’était le plus jeune d’entre eux.

Magozwe'nin anne ve babası öldüğünde o daha beş yaşında imiş. O da amcasıyla yaşamaya başlamış. Amcası çocukla hiç ilgilenmemiş. Magozwe'ye hiç yeteri kadar yemek vermemiş. Onu hep ağır işlerde çalıştırmış.

...

Quand Magozwe a perdu ses parents, il n'avait que cinq ans. Après leur décès, il alla s'installer avec son oncle, mais ce dernier n'avait pas une once d'affection pour Magozwe. Il ne lui donnait pas assez de nourriture et le faisait travailler le très dur.

Magozwe soru sorduğunda veya şikayet ettiğinde amcası onu hep dövmüş. Okula gitmek istediğini söyleyen Magozwe'ye, "Sen aptalın tekisin. Hiç bir şey öğrenemezsin," demiş. Üç yıl boyunca böyle bir eziyetten sonra Magozwe amcasının evinden kaçmış. Sokaklarda yaşamaya başlamış.

...

Si Magozwe avait le malheur de se plaindre ou de répliquer, son oncle le frappait. Quand Magozwe demandait s'il pouvait aller à l'école, son oncle le frappait de plus belle, lui disant : « Tu es trop stupide pour apprendre quoi que ce soit ». Après avoir supporté ce traitement pendant trois ans, Magozwe s'enfuit de chez son oncle et commença à vivre dans la rue.

Sokak hayatı çok zormuş. Çocukların çoğu yemek bulmakta zorlanıyormuş. Bazen yakalanıp tutuklanıyor, bazen de dayak yiyorlarmış. Hastalandıklarında yardım edecek kimseleri yokmuş. Gruptaki çocuklar dilenerek yada topladıkları çöpleri satarak biriktirdikleri parayla geçinmek zorundaymış. Şehirde egemenlik kurmak isteyen diğer rakip gruplarla da savaşmaları gerektiğinden hayat daha da zorlaşıyormuş.

...

La vie dans la rue était difficile et la plupart des garçons avaient du mal à se procurer de la nourriture. Il leur arrivait de se faire arrêter, et quelques fois, ils se faisaient tabasser. Lorsqu'ils étaient malades, il n'y avait personne pour les aider. Le groupe dépendait du peu d'argent qu'ils gagnaient de leur mendicité, ou en vendant des plastiques ou autres objets recyclables. Les bagarres avec les autres groupes qui voulaient contrôler toute la ville rendait leur vie encore plus difficile.

Bir gün Magozwe çöpleri karıştırırken eski bir resimli hikaye kitabı bulmuş. Kitabı temizlemiş ve kesesine koymuş. O günden sonra hep kitabı çıkarıp resimlerine bakmaya başlamış. Okuma bilmediğinden yazıları anlamıyormuş.

...

Un jour, Magozwe fouilla dans la poubelle et trouva un vieux livre. Il le dépoussiéra et le mis dans son sac. Les jours suivants, il prit l'habitude de sortir son livre de son sac et d'en regarder les images. Il ne savait pas lire.

Kitaptaki resimler büyüyüp pilot olan bir çocuğun hikayesini anlatıyormuş. Magozwe de pilot olacağını hayal etmeye başlamış. Bazen o hikayedeki çocuğun kendisi olduğunu hayal ediyormuş.

...

Les images racontèrent l'histoire d'un garçon qui, quand il fut devenu grand, devint pilote. Magozwe rêvait qu'il était pilote. Quelques fois, il imaginait qu'il était le garçon dans l'histoire.

Soğuk bir günde Magozwe yol kenarında durup dileniyormuş. Bir adam ona yaklaşmış şöyle demiş, “Merhaba benim adım Thomas. Burada yakında, senin yemek yiyebileceğin bir yerde çalışıyorum.” Eliyle mavi renk çatısı olan sarı bir binayı göstermiş adam. “Umarım oraya gidip yemek yersin ha?” diye sormuş. Magozwe adama ve sonra eve bakmış. “Belki,” demiş ve oradan ayrılmış.

...

Il faisait froid. Magozwe se tenait dans la rue mendiant, quand soudain un homme s’approcha de lui et dit : « Bonjour, je m’appelle Thomas. Je travaille tout près d’ici, dans un endroit où tu pourras manger », dit-il. Il lui montra au loin une maison jaune au toit bleu. « J’espère que tu viendras manger », lui dit-il. Magozwe regarda l’homme, puis la maison, et lui répondit : « Peut-être », puis il s’en alla.

Ondan sonraki aylarda, evsiz çocuklar Thomas'ı hep görmeye alışmışlar. Oraya gelip sokakta yaşayan insanlarla konuşuyormuş. Onların hikayelerini dinliyormuş. Ciddi ve sabırlı biriymiş, hiç saygısız ve kaba bir davranışı yokmuş. Bazı çocuklar öğlenleri o sarı ve mavi renkli eve gidip yemek almaya başlamışlar.

...

Les mois suivants, le jeune sans-abri avait pris l'habitude de voir Thomas dans les parages. Il aimait parler avec les gens qui vivaient dans la rue. Thomas écoutait les histoires que lui racontaient les gens. Il était sérieux, patient. Il n'était jamais impoli ni irrespectueux. Certains garçons commencèrent à se rendre à la maison jaune et bleu pour avoir un repas à midi.

Magozwe kaldırıma oturmuş resimli kitabına bakarken Thomas yanına gelmiş ve oturmuş. “Ne kitabı bu?” diye sormuş. “Büyüyüp pilot olan bir çocuğun hikayesi,” diye cevap vermiş Magozwe. “Çocuğun adı ne?” diye sormuş Thomas. Magozwe sessizce “Bilmiyorum, ben okumayı öğrenmedim,” demiş.

...

Magozwe s’asseyait sur le trottoir et regardait les images de son livre quand soudain, Thomas vint s’asseoir à côté de lui. « De quoi parle l’histoire » ? demanda Thomas. « C’est l’histoire d’un garçon qui devient pilote », lui répondit Magozwe. « Comment s’appelle ce garçon », demanda Thomas. Magozwe répondit calmement : « Je ne sais pas, je ne sais pas lire »

Bir araya geldiklerinde Magozwe Thomas'a kendi hikayesini anlatmış. Amcasının evinden nasıl ve neden kaçtığını. Thomas çok fazla konuşmamış ve Magozwe'ye hiç öğüt de vermemiş, ama her seferinde dikkatle dinlemiş. Bazen beraber yürüyüş yapmışlar ve mavi çatılı evde yemek yemişler.

...

Quand ils se rencontraient, Magozwe commençait à raconter son histoire à Thomas. L'histoire de son oncle et la raison pour laquelle il s'était enfuit. Thomas ne parlait pas beaucoup et ne disait pas à Magozwe ce qu'il devait faire, mais l'écoutait toujours très attentivement. Quelques fois, ils parlaient autour d'un repas qu'ils prenaient dans la maison au toit bleu.

Magozwe'nin onuncu yaş gününe yakın bir gün, Thomas ona bir yeni hikaye kitabı vermiş. Fakir bir köy çocuğunun büyüüp ünlü bir futbolcu olmasının hikayesi imiş. Thomas hikayeyi bir kaç kez okumuş Magozwe'ye ve bir gün ona, "Sanıyorum artık senin okula gidip okuma yazma öğrenmenin zamanı geldi. Ne dersin?" demiş. Thomas çocukların hem ders öğrenip hem kalabileceği bir okuldan bahsetmiş.

...

Autour du dixième anniversaire de Magozwe, Thomas lui offrit un nouveau livre. C'était l'histoire d'un jeune villageois qui, quand il fut devenu grand, devint joueur de football. Thomas lut cette histoire à Magozwe maintes et maintes fois, jusqu'au jour où il lui dit : « Je pense qu'il est temps que tu ailles à l'école apprendre à lire. Qu'en penses-tu ? » Thomas lui expliqua qu'il connaissait un endroit où les enfants pouvaient rester et aller à l'école.

Magozwe bu bahsedilen okulu ve okula gitmeyi düşünmeye başlamış. Ya amcası haklı çıkarsa? Ya gerçekten onun dediği gibi bir şey öğrenemeyecek kadar aptalsa? Ya bu yeni yerde dayak yerse? İçini bir korku sarmış. “Belki de sokakta kalmam daha iyi,” diye düşünmüş.

...

Magozwe pensa à ce nouvel endroit et à l'idée d'aller à l'école. Et si son oncle avait raison, s'il était vraiment trop stupide pour apprendre quoi que ce soit ?» Et si on le battait dans ce nouvel endroit ? Il avait peur. « Peut-être serait-il plus judicieux de rester vivre dans la rue », pensait-il.

Bu düşüncelerini ve korkularını Thomas'la paylaşmış.
Zamanla Thomas onu okulda daha iyi bir hayatı olacağına
ikna etmiş.

...

Il partagea ces craintes avec Thomas. Avec le temps,
Thomas parvint à le rassurer en lui expliquant que la vie là-
bas pourrait être meilleure.

Böylece Thomas yeşili çatılı yeni bir evdeki bir odaya yerleşmiş. İki de oda arkadaşı varmış. Toplam 10 çocuk kalıyormuş burada. Evde ayrıca Cissy Teyze ve kocası, üç köpek bir kedi bir de keçi yaşıyormuş.

...

Et Magozwe emménagea dans une chambre, dans une maison au toit vert. Il partageait la chambre avec deux autres garçons. Il y avait dix garçons au total qui vivaient dans la maison. Y vivaient aussi tante Cissy et son mari, trois chiens, un chat et un vieux bouc.

Magozwe okula başlamış ama tabii çok zormuş. Geri kaldığı bir sürü şeyi öğrenerek sınıfın seviyesine yetişmesi gerekiyormuş. Bazen umudunu yitirip vazgeçmeyi düşündüğü de oluyormuş. Ama sonra pilot ve futbolcu olan çocukların hikayesi geliyormuş aklına. Tıpkı onlar gibi o da pes etmemeliymiş.

...

Magozwe commença l'école. C'était difficile. Il y avait beaucoup à rattraper. Quelques fois il voulait abandonner. Mais il pensait à la possibilité de devenir pilote ou joueur de football. Et comme les deux garçons de l'histoire, il n'abandonna pas.

Magozwe yeşil çatılı evin arka bahçesinde oturup, okula ait bir hikaye kitabını okuyormuş. Thomas gelmiş ve yanına oturmuş. “Bu hikaye nedir?” diye sormuş Thomas.

“Öğretmen olan bir çocuğun hikayesi,” diye cevap vermiş Magozwe. “Çocuğun adı ne?” diye sormuş Thomas. “Adı Magozwe,” demiş Magozwe gülümseyerek.

...

Magozwe était assis à l’entrée de la maison au toit vert, et lisait un livre qui venait de l’école. Thomas vint et s’assis à côté de lui. Il lui demanda : « De quoi parle l’histoire ? » Magozwe répondit : « C’est l’histoire d’un petit garçon qui voulait devenir professeur ». «Comment s’appelle le garçon », lui demanda Thomas. « Son nom est Magozwe », lui répondit Magozwe, avec un sourire.

Storybooks Canada

storybookscanada.ca

Magozwe

Magozwe

Written by: Lesley Koyi

Illustrated by: Wiehan de Jager

Translated by: (tr) Leyla Tekül, (fr) Patricia Roth, Translators without Borders

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).